

सम्बन्धः

सम्ब.क.सम्बन्धः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) षोडशवर्गशेषोपधः । क,
सम्बन्धयति धनं लोकः संबन्धातीत्यर्थः । ताल-
व्यादिरयमिति धातुप्रदीपः । मूर्धन्यादि-
रित्यर्थः के । इति दुर्गादासः ।

सम्बन्धः, क्ली, (सम्बन्धति सर्पतीति । सम्बन्ध + क्त्वा ।)
जलम् । इति जटाधरः ॥ वारह्विकर्षणम् ।
इति सखाकृतशब्ददर्शनात् ॥

सम्बन्धः, त्रि, (सं + बन्ध + क्तः ।) सम्बन्धयुक्तः ।
यथा सुमन्तुः । मातृपितृसम्बन्धा आसत्प्रमाद-
विवाद्याः कन्या भवन्ति । इत्युदाहृतत्त्वम् ।
(यथा च भागवते । २ । ८ । १ ।

“आत्ममायायुते राजन् परस्थानुभवात्मनः ।
न घटेतार्थसम्बन्धः स्वप्नद्रष्टृवाक्सा ॥”)
बन्धनविशिष्टः । (यथा, रामायणे । ५ । ५६ । २७ ।
“दन्तीष्टपुटसंबन्धं वक्तुं सापि तदाकरोत् ॥”)

सम्बन्धः, पुं, (सम्बन्धते इति । सं + बन्ध +
ञ् ।) सम्बन्धः । न्यायः । इत्यजयः ॥ (सख्यम्
इति मल्लिनाथः ॥ यथा, रघुः । २ । ५८ ।

“सम्बन्धमाभाषणपूर्वमाहु-
र्हन्तः स नौ सङ्गतयोर्व्यनान्ते ॥”)

महर्षिः । यथा । एकपदार्थे अपरपदार्थसंसर्गः
संसर्गमर्यादया भासते स च प्रतियोग्यनुयुग्या-
धाराधेयविषयविषयिभावादितः । इतिप्रथमव्युत्-
पत्तिवादीयगादाधरी ॥ सम्पर्कः । स च त्रिविधः ।
विद्याजः १ योनिजः २ प्रीतिजः ३ । तद्विवरणं
यथा,—

“सम्बन्धो येषु येषां यः सर्वजातिषु सर्व्वतः ।
तं त्वां त्रयोमि वेदोक्तं ब्रह्मणा कथितं पुरा ॥
पिता तातस्तु जनको जन्मदातरि वर्त्तते ।
अस्मा माता च जन्मनी गर्भधात्र्या प्रसुरिति ॥
प्रितामहः पितृपिता तत्पिता प्रपितामहः ।
अत ऊर्ध्वं ज्ञातयश्च सगीताः परिकीर्त्तिताः ॥
मातामहः पिता मातुः प्रमातामह एव च ।
मातामहस्य जनकस्तत्पिता ह्यपूर्वकः ॥
पितामही पितृमता तत्श्वश्रुः प्रपितामही ।
मातामही मातृमाता मातृतुल्या च पूजिता ॥
प्रमातामहीति विख्याता प्रमातामहकामिनी
हृदप्रमातामही ज्ञेया तत्पितुः कामिनी तथा
पितृभ्राता पित्र्यः स्यान्मातृभ्राता तु मातुलः
पितुः स्वसा पितृभग्नौ मातृभग्नौ च मासुरी ॥
सूनुश्च तनयः पुत्रो दायादश्चात्मजस्तथा ।
धनभाक् वीर्य्यजश्चैव पुंसि जन्म च वर्त्तते ॥
जन्यायां दुहितृ कन्या चात्मजा परिकीर्त्तिता
पुत्रपत्नी बधूर्जया जामाता दुहितुः पतिः ॥
पतिः प्रियश्च भर्ता च स्वामी कान्ति च वर्त्तते ।
पत्नीभ्राता श्यालकश्च पत्नीभग्नौ च श्यालिका
देवरः स्वामिनो भ्राता ननन्दा स्वामिनः स्वसा
श्वश्रुः स्वामिनस्तातः स्वश्रुश्च स्वामिनः प्रसूः ॥
भार्या जाया प्रिया कान्ता स्त्री च पत्न्याश्च
वर्त्तते ।
पत्नीमातास्तथा श्वश्रुस्तत्पिता श्वश्रुः स्मृतः ॥

सम्बन्धः

सगर्भः सोदरी भ्राता सगर्भा भगिनी स्मृता ।
भग्नौपुत्रो भागिनियो भ्रातृपुत्रश्च भ्रातृजः ॥
श्यालस्तु भगिनौकान्तो भगिनीपतिरेव च ।
श्यालीपतिस्तु भ्राता च श्वश्रुरेकत्वहेतुना ।
श्वश्रुस्तु पिता ज्ञेयो जन्मदातुः समो मुने ॥
अन्नदाता भयत्राता पत्नीतातस्तथैव च ।
विद्यादाता जन्मदाता पञ्चैते पितरो नृणाम् ॥
अन्नदातुश्च या पत्नी भगिनी गुरुकामिनी ।
माता च तत्पत्नी च कन्यापुत्रप्रिया तथा ॥
मातृभ्राता पितृभ्राता श्वश्रुः पित्र्योः स्वसा
स्मृता ।

पितृव्याप्तौ मातुलानी मातरश्च चतुर्दश ॥
पौत्रस्तु पुत्रपुत्रे च प्रपौत्रस्तुतुत्तुऽपि च ।
तत्पुत्राद्याश्च ये वंशाः कुलजाताश्च कीर्त्तिताः ॥
कन्यापुत्रश्च दौहित्रस्तत्पुत्राद्याश्च बान्धवाः ।
भागिन्यसुताद्याश्च पुरुषा बान्धवाः स्मृताः ॥
भ्रातृपुत्राश्च पुत्राद्यास्तो पुनर्जातयः स्मृताः ॥
गुरुपुत्रस्तथा भ्राता पोष्यः परमबान्धवः ।
गुरुकन्या च भगिनी पोष्या मातृसमा मुने ॥
पुत्रस्य च गुरुभ्राता पोष्यः सुस्निग्धबान्धवः ।
पुत्रस्य श्वश्रुरभ्राता बन्धुर्वेवाहिकः स्मृतः ॥
कन्यायाश्च श्वश्रुरे तत्सम्बन्धः परिकीर्त्तितः ।
गुरुश्च कन्यायाश्च पुरुषा बान्धवा स्मृताः ॥
पुरुषा बान्धवा स्मृता इत्यत्र भ्राता सुस्निग्ध-
बान्धवा इत्यपि क्वचित् पाठः ।

“गुरुः श्वश्रुरभ्रातृणां गुरुत्वस्य पूजितः ।
बन्धुता येन सादृश्यं तन्मित्रं परिकीर्त्तितम् ॥
मित्रं सुखप्रदं ज्ञेयं दुःखदो रिपुरुच्यते ।
बान्धवो दुःखदो देवात् निःसम्बन्धो सुखप्रदः ॥
सम्बन्धस्त्रिविधः पुंसां विप्रेन्द्र ! जगतीतले ।
विद्याजो योनिजश्चैव प्रीतिजश्च प्रकीर्त्तितः ॥
मित्रन्तु प्रीतिजं ज्ञेयं स सम्बन्धः सुदुर्लभः ।
मित्रमाता मित्रभार्या मातृतुल्या न संशयः ॥
मित्रभ्राता मित्रपिता भ्रातृपितृसमी नृणाम्
चतुर्थं नाम सम्बन्धमित्याह कमलोद्भवः ॥
जारश्चोपरतिर्बन्धुऽष्टासंभोगकर्त्तरि ।
उपपन्नानं नवह्नौ च प्रेयसौ चित्तहारिणी ॥
स्वामितुल्यश्च जारश्च नवह्नौ गृहिणोसमा ।
सम्बन्धो देशभेदे च सर्व्वदेशे विगर्हितः ॥
अवेदिको निन्दितस्तु विश्वामित्रेण निर्मितः ।
दुस्वार्णस्तु महद्भिश्च देशभेदे च सञ्चरत् ॥
अकीर्त्तिजनकः पुंसां योषिताश्च विशेषतः ।
तेजीयसां न दोषाय विद्यमानो युगे युगे ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे सम्बन्धजातिनिर्णयो
नाम १० अध्यायः ॥ *॥ कूर्मपुराणे ।
“एकोदकानां मरणे सूतकं चैतदेव हि ।
पत्तिणीं योनिस्सम्बन्धे बान्धवेषु तथैव च ॥”
योनिस्सम्बन्धे मातृस्वस्रीयभागीनेषु ॥ अपि च
“असम्बन्धिनो हिजान् दहित्वा वहित्वा सद्यः
शौचं सम्बन्धे तु त्रिरात्रम् । इति शुद्धितत्त्वम् ॥
शब्दव्याकरणयोर्व्युत्पाद्यव्युत्पादकभावः सम्बन्धः
ग्रन्थादौ तस्य वक्तव्यता यथा,—

सम्बोधः

“सिद्धार्थं सिंहसम्बन्धं श्रोतुं श्रोता प्रवर्त्तते ।
ग्रन्थादौ तेन कर्त्तव्यः सम्बन्धः सप्रयोजनः ॥”
सप्रयोजन इत्यत्र क्वचित् पुस्तके साभिधेयिक
इति पाठः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥
सम्बन्धः, चि, (सम्बन्धते इति । सं + बन्ध + ञ् ।
शक्तः । हितः । इत्यजयः ॥

सम्बन्धो, [न्] चि, सम्बन्धोऽस्यास्तीति । इति ॥
सम्बन्धविशिष्टः । तत्पर्यायः । गुणवान् संयुक्
३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मनुः । ८ । ६४ ।
“नार्थसम्बन्धिनो नास्तान सहायान वैरिणः ।
न दृष्टदोषाः कर्त्तव्या न व्याध्यार्त्ता न दूषिताः ॥”
पुं, मातृपत्नीयः । श्वशुरादिः । जामाता ।
श्यालकादिः । यथा, मनुः । २ । १३२ ।

“विप्रोश्च तृपसंग्राह्या ज्ञातिसम्बन्धियोपितः ॥”
“ज्ञातयः पितृपत्नीः पितृव्यादयः । सम्बन्धिनो
मातृपत्नीः श्वशुरादयश्च तेषां ज्येष्ठानां या
स्त्रियः ।” इति कुल्लूकभट्टः ॥ *॥ तथाच
मनुः । ४ । १७८ ।

“बालवृद्धातुरैर्वैद्यैर्ज्ञातिसम्बन्धिवान्धवैः ॥”
“ज्ञातयः पितृपत्नीः । सम्बन्धिनो जामातृश्या-
लकादयः ।” इति तट्टोकायां कुल्लूकः ॥ *॥
वेवाहिकः । यथा, उत्तरचरिते । ४ अङ्के ।

“स सम्बन्धो ज्ञातयः प्रियसुहृदसौ तश्च हृदयं
स चानन्दः साक्षादपि च निखिलं जीवितपदम् ॥”
मित्रम् । इति मल्लिनाथः ॥ यथा, रघुः । २ । ५८ ।
तद्गुणानामुग नार्हसि त्वं
सम्बन्धिनो मे प्रणयं विहन्तुम् ॥”)

सम्बन्धः, त्रि, (सम्बन्धते इति । डाच् ।) वारह्वि-
कृतम् । इत्यमरः । २ । ८ । ८ ॥ तालव्य-
शादि च ॥

सम्बोधः, पुं, (सम्बन्ध क्त्वा यत् ।) सङ्गतः ।
(यथा, माघः । ८ । २ ।

“संसक्तैर्विपुलतया मिथो नितम्बैः
सम्बोधं हृदपि तद्वभूव वक्तुं ॥”)

भगम् । इति मेदिनी ॥ भयम् । (यथा, महा-
भारते । ४ । ३८ । ७ ।

“व्यायामसहमत्तयं दणराजसमं महत् ।
सर्व्वायुधमहामातं शत्रुसम्बोधकारकम् ॥”)
नरकवर्त्म । इति शब्दरत्नावली ॥

सम्बोधनं, क्ली, (सम्बन्ध क्त्वा यत् ।) मद-
नस्य हारम् । शूलार्थम् । हारपालः । इति
मेदिनी ॥

सम्बुद्धः, पुं, (सं + बुध + क्तः ।) बुद्धावतारः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सम्यग्बोधायये, चि ॥
सम्बुद्धिः, स्त्री, (सं + बुध + क्तृन् ।) सम्बोधनम् ।
यथा । ल्यर्थसम्बुद्धाक्तार्थे प्री । इति मृग्धबोध-
व्याकरणम् ॥

सम्बोधः, पुं, (सं + बुध + ञ् ।) बोधनम् ।
(यथा, महाभारते । ३ । २१२ । ८५ ।
“ज्ञानं तत्त्वार्थसम्बोधः शमयित्तप्रशान्तता ।
दयासर्व्वसुखेपितमार्ज्जवं समचित्तता ॥”)
क्षेपः । इति मेदिनी ॥ नाशः । इत्यजयपालः ॥